

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **Romže, o.p.s.**, se sídlem Ptení, Ptenický Dvorek 100, proti žalovanému **Ministerstvu financí ČR**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.5.2013 č.j. MF-33073/2013/12-1204, ve věci uložení odvodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.5.2013 č.j. MF-33073/2013/12-1204, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 17.12.2012 č.j. KUOK 106493/2012 o uložení odvodu peněžních prostředků v celkové výši 1.699.996,- Kč.

V podané žalobě žalobce uvedl, že je obecně prospěšnou společností založenou podle zvláštního zákona za účelem vybudování a správy cyklostezky procházející kolem řeky Romže a vybudování stravovacích a ubytovacích zařízení a

správy naučných volnočasových a dalších aktivit souvisejících s touto cyklostezkou. Za účelem realizace tohoto cíle byla žalobci Krajským úřad Olomouckého kraje poskytnuta finanční dotace v celkové výši 1.700.000,- Kč. S realizací projektu započala předchozí správní rada žalobce v čele s bývalým předsedou správní rady D. S., který také uzavřel dne 18.8.2008 se zhotovitelem společností AREA spol. s r.o. Smlouvu o dílo č. 0208, ve znění dodatků 1 – 3 a současně inicioval proplácení faktur tomuto zhotoviteli v celkové výši 1.527.320,- Kč. Dále vystavil objednávku vůči společnosti LHProjekt a.s. na vypracování dílčích částí projektové dokumentace a proplatil faktury tomuto zhotoviteli ve výši 219.996,- Kč. Žalobce podal na přezkoumání postupu bývalého předsedy trestní oznámení a také žalobu na zaplacení částky ve výši 1.087.020,- Kč vůči společnosti AREA spol. s r.o. a žalobu na zaplacení částky ve výši 219.996,- Kč vůči společnosti LHProjekt a.s. V těchto řízeních nebylo dosud rozhodnuto. Žalovaný tyto skutečnosti nevzal v úvahu, jakož ani to, že žalobce nedisponuje v tuto chvíli žádnými finančními prostředky, takže není schopen dotaci vrátit. Podle žalobce bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jakož i žalovaného předčasné, neboť mělo být vyčkáno rozhodnutí o podaném trestním oznámení i o žalobách na zaplacení dlužných částek. Podle žalobce se jedná o otázky předběžné, jejichž výsledek by mohl být pro závěr o oprávněnosti použití finančních prostředků žalobcem zcela podstatný. Žalovaný předčasnost platebního výměru vyloučil, aniž by své rozhodnutí blíže zdůvodnil. Podle žalobce je správní rozhodnutí I. stupně vydáno na základě nepodložených skutkových tvrzení a rozhodnutí žalovaného je nezákonné a nepřezkoumatelné, když není dostatečně zdůvodněno, neboť se žalovaný nevypořádal s obranou žalobce.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že finanční situaci žalobce nepovažuje za relevantní důvod pro odložení rozhodnutí ve věci nebo jiný právní závěr, než který byl učiněn na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Podle jeho názoru není nutno vyčkávat závěry orgánů činných v trestním řízení, případně soudů, neboť porušení rozpočtové kázně žalobcem při nakládání s poskytnutými finančními prostředky bylo prokázáno. Správní orgán I. stupně dostatečně zjistil skutkový stav a postupoval v souladu se zákonem č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění (dále jen zákon č. 250/2000 Sb.). Jednoznačný závěr o pochybení žalobce vyplynul z výsledků veřejnosprávní kontroly uvedených v kontrolním protokolu ze dne 16.11.2012 č.j. KUOK 47487/2012. Žalobce se dopustil svým jednáním porušení rozpočtové kázně, a proto bylo vydání platebního výměru v souladu se zákonem. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci byly na základě smluv o poskytnutí příspěvků ze dne 8.6.2011, 18.11.2009 a 12.8.2012 poskytnuty příspěvky v celkové výši 1.700.000,- Kč. Následně Krajský úřad Olomouckého kraje provedl u žalobce finanční kontrolu podle „Pravidel pro čerpání finančních příspěvků určených na významné projekty Olomouckého kraje“, jejímž výsledkem byl protokol ze dne 26.11.2012 č.j. KUOK 47487/2012 s jednoznačným závěrem, že peněžní prostředky byly použity v rozporu se smlouvami o poskytnutí příspěvku, čímž se žalobce dopustil

porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 22 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb. Rozhodnutím ze dne 17.12.2012 č.j. KUOK 106493/2012 Krajský úřad Olomouckého kraje uložil žalobci odvod peněžních prostředků do rozpočtu Olomouckého kraje v celkové výši 1.699.996,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání obsahově totožné s následně podanou správní žalobou. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Krajský soud se zabýval žalobními důvody. Žalobce v podané žalobě nezpochybnil kontrolní zjištění, ani nerozporoval závěr o tom, že porušil rozpočtovou kázeň. Namítl toliko předčasnost vydání platebního výměru i napadeného rozhodnutí, když není najisto postaven skutkový stav věci s ohledem na jím podané trestní oznámení proti dřívějšímu předsedovi správní rady žalobce a také civilní žaloby vůči zhotovitelům, jimž byly vyfakturovány ceny prací, které nebyly dodány. Dále žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, když žalovaný nedostatečně zdůvodnil své rozhodnutí a nevypořádal se s obranou žalobce a otázkou jeho nemajetnosti, jakož i předčasnosti vydání napadeného platebního výměru.

Krajský soud tyto žalobní důvody neshledal důvodnými. Předmětem následné kontroly zaměřené na využití poskytnutých finančních prostředků je to, zda finanční prostředky byly poskytnuty v souladu se smluvním ujednáním a nikoliv posouzení právní odpovědnosti za případné zjištěné nedostatky. Proto je také pro podstatu věci rozhodné, že finanční prostředky nebyly využity v souladu s ujednaným cílem, což žalobce žádným způsobem nezpochybňuje. Žalobce nevznesl žádné konkrétní námitky proti zjištěnému skutkovému stavu, jak vyplývá z první části žaloby, jakož i z dalšího jednání žalobce (podání trestního oznámení na předchozího předsedu správní rady; civilní žaloby). Tvrzení žalobce, že skutkový stav není postaven najisto, se proto jeví účelovým. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že výsledky případného trestního řízení, jakož i výsledky řízení o zaplacení dlužných částek, nejsou pro posouzení neoprávněnosti použití peněžních prostředků rozhodné a nemohou představovat předběžnou otázku, jejíž řešení by bylo nutno vyčkat před vlastním rozhodnutím ve věci. Tato právní konstrukce žalobce nemá oporu v žádném právním předpisu, neboť se jedná o zcela samostatná řízení, tj. řízení správní, řízení soudní a řízení trestní, jejichž průběh a výsledky na sobě nejsou nijak závislé. Správní orgán I. stupně tedy rozhodoval v souladu s platnou právní úpravou, když žalobci uložil vrácení poskytnutých peněžních prostředků a žalovaný jeho závěry v souladu se zákonem potvrdil.

Žalobní námitky směřující proti nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění a nevypořádání se s obranou žalobce, krajský soud rovněž důvodnými neshledal. Žalovaný se s odvolacími náitkami vypořádal dostatečně na str. 4 napadeného rozhodnutí a jeho závěry shledal soud v souladu se zjištěným skutkovým stavem, platnou právní úpravou i logickým úsudkem. Žalobce v podané žalobě navíc neuvedl, v čem spatřuje nedostatečnost vypořádání se s jeho odvolacími náitkami, pouze ve velmi obecné rovině uvedl nedostatečné vypořádání se s tvrzeními týkajícími se jeho nemajetnosti a předčasnosti vydání napadeného rozhodnutí. Krajský soud má za to, že s důvody tvrzené předčasnosti platebního výměru se žalovaný vypořádal na str. 4 v odst. 3 napadeného rozhodnutí, kde poukazuje na nezávislost správního řízení na případném řízení trestním či občanskoprávním. Z logiky věci je pochopitelné, že to jsou důvody, pro které nepovažuje odvolací náitku žalobce o předčasnosti

rozhodnutí za relevantní. Žalovaný rovněž výslovně uvedl, že finanční situace žalobce není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí (str. 4 odst. 3 poslední věta napadeného rozhodnutí). Toto tvrzení je sice obecné ovšem shodně jako tvrzení žalobce uvedené v odvolání, v němž žalobce bez dalšího konstatuje, že je nemajetný, nevlastní žádný movitý ani nemovitý majetek a disponuje pouze příspěvkem obcí. Toto prosté konstatování neobsahuje žádné důvody, s nimiž by se měl žalovaný jako s odvolacími námitkami vypořádat. Ani zákon č. 250/2000 Sb. neobsahuje ustanovení, podle kterého by správní orgány měly povinnost zohledňovat finanční situaci subjektů, které se dopustily porušení rozpočtové kázně. Krajský soud proto považuje odůvodnění napadeného rozhodnutí také v tomto ohledu za dostačující a přiměřené obsahu odvolání a nespátřuje v něm nepřezkoumatelnost. Pro úplnost krajský soud dodává, že porušením rozpočtové kázně ve smyslu ust. § 22 zákona č. 250/2000 Sb. je každé neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých jako dotace, přičemž naplnění tohoto zákonného předpokladu bylo u žalobce jednoznačně prokázáno kontrolním protokolem. Porušení rozpočtové kázně nelze posuzovat principy, jimiž se řídí správní trestání v důsledku spáchání správních deliktů (§ 22a zákona č. 250/2000 Sb.). Při porušení rozpočtové kázně je cílem vrácení poskytnuté dotace, která nebyla použita v souladu s účelem jejího poskytnutí. Vrácení dotace nemá charakter správního trestání, a proto je majetková situace subjektu, kterému byla tato povinnost uložena, irelevantní.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 23. dubna 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu